

PAVEL HOŘÁK

"Komunistický režim mě naučil, abych všechny zprávy v médiích posuzoval a ověřoval jejich pravdivost."

Pavel Hořák se narodil v lednu 1950 v Praze. Jeho otec si v roce 1941, kdy již platily Norimberské zákony zakazující svazky se židy, vzal za manželku židovku. Jak se později ukázalo, zachránil jí tak život. Lidé žijící v manželství s židem či židovkou mohli kvůli tomuto svazku přijít o majetek. V té době se proto mnoho lidí rozvádělo. Ostatní členové rodiny z matčiny strany zahynuli v koncentračních táborech. Rodiče o tom nikdy moc doma nehovořili. Otec byl za toto porušení poslán do pracovního tábora v Polsku, ze kterého se mu podařilo utéct. Maminka, díky smíšenému manželství, šla do Terezína až v únoru 1945 a zde se dočkala osvobození.

Odvahu obou svých rodičů ocenil pan Pavel až později. Jeho maminka tajně pracovala v židovském sirotčinci, odkud přivedla domů židovskou dívku. Jmenovala se Marcela a válku přežila u babičky pana Pavla. Bylo to velké riziko, ale nikdo je neudal nacistům. Po válce se nenašel nikdo z její rodiny, a tak zůstala u Hořáků. Pan Pavel, i jeho starší bratr, je podle židovských zvyklostí po mamince žid. Doma se náboženství nepraktikovalo, čehož dnes lituje. O judaismu získával informace z Velké knihy židovských anekdot.

Jeho otec byl jako lékař v roce 1953 poslán do Písku, aby v místní nemocnici založil ortopedicko-traumatologické oddělení. O rok později se za ním přestěhovala také manželka s dětmi. Po nějaké době jim byl přidělen byt ve zkonfiskované vile Marta, která dříve patřila bankéři z Prahy. Pan Pavel zde měl blízko na plovárnu a mohl se tak věnovat kanoistice. Tým písecké loděnice patřil k republikové špičce a pan Pavel získal titul mistra republiky v rychlostní kanoistice. Byl také vyhlášen sportovcem města Písku.

V květnu 1968 odmaturoval a očekávalo se, že půjde ve stopách otce a svého bratra studovat medicínu. Pan Pavel ale chtěl poznávat svět a studovat jazyky. Pod vlivem událostí jara 1968 se proto rozhodl pro Vysokou školu ekonomickou v Praze se zaměřením na mezinárodní ekonomické vztahy a obchod. 21. srpen 1968 ho zastihl na studijním pobytu ve Francii. S ohledem na rodinu odmítl emigraci a nastoupil do Prahy na studia. V Praze ještě probíhaly studentské demonstrace, ale postupně komunisté začali opět omezovat svobodu projevu. Po nástupu Gustava Husáka do role 1. tajemníka ÚV KSČ, kde nahradil dosavadního Alexandra Dubčeka, zavládl opět nedemokratický režim.

Pan Hořák se celou svou kariérou věnoval mezinárodním ekonomickým vztahům. Hned po škole nastoupil do podniku zahraničního obchodu Motokov a pro tento podnik od roku 1982 do roku 1987 pracoval ve Francii. Po pádu železné opony přijal nabídku tehdejšího ministra zahraničního obchodu a odjel opět do Francie, kde pracoval jako obchodní attache na české ambasádě v Paříži.

V roce 2007 se stal vedoucím obchodně-ekonomického úseku na Velvyslanectví ČR v Belgickém království. V současné době působí v Židovském muzeu a v Muzeu komunismu v Praze jako akreditovaný průvodce.

Autorský tým: Matěj Bečvář, Vojtěch Bystřický, Jan Červenka, Veronika Kalinová, Max Maruš, Alexandra Štérová, Michaela Vrbová

Pedagogické vedení: Mgr. Leona Chalupová a Mgr. Tomáš Sedláček

Škola: Základní škola Edvarda Beneše, Písek

Plakát vznikl na základě materiálů poskytnutých pamětníky.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MSMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY